RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 211.411 van 22 februari 2011
in de zaak A. 181.516/XII-5045

In zake: Hilde BORTIER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Enrico De Simone
kantoor houdend te Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christophe Coen en Jim Deridder
kantoor houdend te Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 maart 2007, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 12 december 2006 waarbij het bestuurscollege van de Universiteit Antwerpen de prestaties van Hilde Bortier als "ondermaats" beoordeelt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 172.773 van 26 juni 2007 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Enrico De Simone, die verschijnt voor verzoekster en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is sedert 1 oktober 2003 hoogleraar aan de Universiteit Antwerpen. Voorheen was zij aangesteld, vervolgens vast benoemd als hoofddocent en, vanaf 1 januari 2003, bevorderd tot hoogleraar bij het toenmalige RUCA.

Op 12 december 2003 keurt de Universiteit Antwerpen het nieuwe statuut voor het zelfstandig academisch personeel (hierna: ZAP-statuut) goed, dat in werking treedt op 1 januari 2004.

Het bestuurscollege van de Universiteit Antwerpen beslist op 12 december 2006 om verzoekster voor de driejarige periode volgend op haar vaste benoeming, de beoordeling “ondermaats” toe te kennen.

IV. Onderzoek van de middelen

4. Verzoekster voert in een eerste middel onder meer de schending aan van het ZAP-statuut, inzonderheid de artikelen 32 tot 36 ervan, omdat

verwerende partij haar een beoordeling heeft gegeven zonder de door het ZAP-statuut voorafgaandelijk voorgeschreven functionerings- en doelstellingengesprekken gevoerd te hebben die de noodzakelijke basis vormen voor de evaluatie.

5. Verwerende partij betwist niet dat het functioneringsgesprek een verplicht onderdeel van het evaluatiedossier vormt, luidens het ZAP-statuut dat ten tijde van de bestreden beslissing op verzoekster van toepassing was.

Zij betwist evenmin dat geen dergelijk gesprek heeft plaatsgevonden.

6. Om niettemin het middelonderdeel ongegrond te achten, keert verwerende partij terug in de tijd en wijst zij erop dat op het ogenblik van de vaste benoeming van verzoekster op 1 januari 2003 en dus bij aanvang van haar driejarige evaluatieperiode, op haar nog het statuut van toepassing was van het RUCA, dat geen dergelijke functioneringsgesprekken voorschreef. Deze verplichting "werd pas ingeschreven in het nieuwe ZAP-statuut van de (eengemaakte) Universiteit Antwerpen, dat slechts op 1 januari 2004 van kracht werd". Op dat ogenblik was voor verzoekster reeds een derde van de te evalueren periode verstreken, zodat volgens verwerende partij "het allerminst evident was om lopende die periode alsnog een functioneringsgesprek te houden".

Verwerende partij merkt voorts op dat er ZAP-leden per 1 januari 2001 waren benoemd of bevorderd, voor wie een functioneringsgesprek dan ná de evaluatieperiode zou vallen, en ZAP-leden die bijvoorbeeld op 1 januari 2002 waren benoemd of bevorderd en voor wie er dan in de loop van het laatste jaar van hun driejarige evaluatieperiode een functioneringsgesprek zou moeten plaatsvinden, wat volgens verwerende partij niet aanvaardbaar zou zijn "gelet op de alsdan te korte termijn tussen functioneringsgesprek en evaluatie".

7. Zowel volgens het vroegere RUCA-reglement als volgens het UA-reglement moest verzoekster worden geëvalueerd na en over een periode van drie jaar volgend op haar benoeming tot hoogleraar.

Het nieuwe ZAP-statuut is ingevoerd op 1 januari 2004, zonder dat er in enige overgangsmaatregel is voorzien voor dit soort situaties. Het moest dan ook met onmiddellijke ingang worden toegepast. Indien dit voor praktisch

ongemak en organisatorische moeilijkheden zou zorgen, dan heeft verwerende partij dit alleen aan zichzelf te verwijten. De Raad van State kan overigens niet zomaar aanvaarden dat het “allerminst evident” zou zijn geweest om met verzoekster nog een functioneringsgesprek te voeren. Op 1 januari 2004 was immers nog maar één jaar verstreken van de driejarige periode, er bleef dus nog ruim tijd over voor het bedoelde gesprek.

8. Ook de allusie op het gelijkheidsbeginsel kan niet overtuigen. ZAP-leden die volgens het voorbeeld van verwerende partij op 1 januari 2001 zijn benoemd, kunnen niet worden onderworpen aan een functioneringsgesprek dat gewoon niet voorgeschreven was tijdens de volledige duur van hun driejarige evaluatieperiode.

Is de benoeming op een latere datum te situeren en wel zo dat een functioneringsgesprek in de feiten effectief “allerminst evident” zou worden wegens de “te korte termijn tussen functioneringsgesprek en evaluatie”, dan blijft zulks het resultaat van de eigen regelgeving van verwerende partij, die niet in enige overgangsmaatregel heeft voorzien. Bovendien ziet de Raad van State niet waarom de hypothese waarbij redelijkerwijze met een ánder personeelslid geen zinvol functioneringsgesprek gevoerd kan worden vooraleer dit personeelslid te evalueren, tot gevolg moet hebben dat ook aan verzoekster voor wie dit gesprek wél nog zinvol mogelijk was, deze statutaire waarborg ontzegd moet worden.

9. Verwerende partij toont dan ook niet aan waarom er in het geval van verzoekster afgezien kon worden van het voorgeschreven functioneringsgesprek. Het besproken middelonderdeel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 12 december 2006 waarbij het bestuurscollege van de Universiteit Antwerpen de prestaties van Hilde Bortier als “ondermaats” beoordeelt.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Frank Bontinck **Dierk Verbiest**